

3669

Hasan EKİCİ
Konya Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki yazılı sorularımın T.C. Tarım ve Orman Bakanı İbrahim YUMAKLI tarafından T.C. Anayasası'nın 98. maddesi ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılması hususunda gereğini arz ederim. 24.08.2023

Hasan EKİCİ
Konya Milletvekili

TMO tarafından 2023 yılı mısır taban fiyatının ton başına 6.000,00-TL (mısırdaki nem %14 olmak şartıyla) açıklandığı malumunuzdur. Bu bağlamda;

1.) Ülkemizde yaşanan yüksek enflasyon ve döviz kurundaki yükseliş sonucu mısır üretiminde kullanılan tohum, gübre ve mazot fiyatlarında yüzde 200'e varan artışlar meydana gelmiştir. Mısırın üretimdeki girdi maliyeti ton başına, geçen yıla göre yüzde 200'e varan artışla 6.000-7.000 Türk Lirasına yükselmiştir. Bu durumda 2023 yılı taban fiyatının en az 8.000-9.000 TL. arası açıklanması gerekmiyor muydu?

Bu fiyatın, ülke içindeki serbest piyasada yansımaları nasıl olacaktır?

Bu miktardaki taban fiyatının ülke çiftçisine olumsuz yansıtacağı, mısırın serbest piyasada, geçen yılında altında bir seviyede, 4.500,00-TL ile 5.000,00-TL arası fiyatlanacağı belli olduğu halde bu duruma kayıtsız kalınması nedendir?

Geçen yıl açıklanan mısırın taban fiyatı olan 5.700,00-TL düşünüldüğünde bir yıl içerisinde sadece %5 zam yapıldığı, başkaca bir zam yapılmadığı, anlaşılacağı üzere enflasyon oranları ve ülkedeki tüm tarım girdileri üzerinde %200 zam yapılmasına rağmen mısıra yapılan zam oranının bu kadar düşük açıklanmasının sebebi nedir?

Tarım girdileri olan tohum ücreti, taban gübresi, yüz gübresi, zararlı ot ve zararlı canlılar için (beyaz kelebek, kırmızı örümcek..) mücadelesi için kullanılan ilaçlar, geliştirici organik gübreler, sulama yapmak için ihtiyaç olan damlama hortumları, sulama elektrik maliyeti (elektrik zamları) akaryakıt, tarımsal kira ücretleri, işçilik, biçerdöver, nakliye ve diğer ekipmanlara dair maliyet fiyatları, bir yıl içinde ne oranla zamlanmıştır ki; geçen yılki mısır taban fiyatına göre %5'lik bir artış uygun görülmüştür.

Ülkenin tarım çiftçisinin girdilerinden vergiler tahsil edildiği halde ülke çiftçisini korumak yerine Ukrayna, Rus, Çin ve ABD çiftçisinin mallarını değerlendirmek suretiyle Türk çiftçisiyle rekabet etmek ne kadar doğrudur? Yerli ve milli tarım politikasına bu durum uygun mudur?

2.) Mısır taban fiyatının 6.000 TL olarak belirlenmesinde küresel/ulusal mısır kartellerinin/şirketlerinin etkisi olmuş mudur?

3.) Ülkemize son bir yılda Ukrayna, Rus, Çin ve ABD menşeli ne kadar mısır ithal edilmiştir? İthal edilen mısırın tonuna karşılık ödenen ücretin dolar bazında karşılığı nedir? Bu ithal edilen mısıra uygulanan gümrük vergisi muafiyeti var mıdır?

4.) İthal edilen mısırın hangi şirketler tarafından ithal edilmiş olduğu, hangi firmalar ile bu ithalatın yapıldığı ve nakliyesinin hangi firmaların gemileri ile yapıldığının açıklanmasını kamuoyunun bilgilendirilmesi adına istiyoruz?

5.) Bilindiği üzere; uzun zamandır, hükümetin fiyat politikası sebebiyle buğday arpa fiyatlarını baskılamasından kaynaklı çiftçinin gelir elde edemediği ve bu sebeple bu mahsulleri ekmekten vazgeçtiği görülmüştür. Çiftçimizin önceki dönemde bu fiyat politikaları sebebiyle buğday ve arpa ekiminden vazgeçmiştir. Düşen üretim nedeniyle ülkemiz saman ithalatı yapacak duruma gelmişti. Pandemiden kaynaklı dünya piyasalarında artan fiyatlara paralel olarak tekrar umutlanan çiftçimizin hububat ekimine tekrar dönmüş olmasına rağmen, çiftçimize karşı TMO'nun belirlenen taban fiyattan buğday almamak için çiftçimize randevu vermemiş olması, hububatını hasat eden çiftçiyi günlerce haftalarca bekletmesi, teslim edilen mahsule ücret ödemesini geciktirmesi, Türk çiftçisini üretim yapmaktan uzaklaştırmıştır. Çiftçimize reva görülen bu durum eziyet ve işkence halini almıştır. Tüm bu zorluklar, ülke çiftçisini buğday, arpa ve mısır ekimi yapmasına ve hatta tarımsal faaliyette bulunmasına engel olacak hale gelmesine neden olmuştur. Bu yanlış politikalar nedeniyle son 10 yılda çiftçi sayısı ne kadar azalmıştır? Son 10 yılda buğday, arpa ve mısır ekim alanları ne kadar azalmıştır?

Bu ülkenin çiftçisi, üvey evlat mıdır? Bu politikalar ile vatandaşlarımız yine ithal ürünlere mi mecbur bırakılacaktır?

Ülkemizin insanlarına yerli ürün ve mahsul tüketmek yerine bunları ithal etmek, ülke çiftçisini mağdur ederek gıda güvenliğini riske atacaktır. Bunun yanlış tarım politikaları sonucu, üretmekten vazgeçen çiftçimizin tarım arazileri yabancılara satılmaktadır. Tüm bu sebepler ile hükümetin bu politikalardan derhal vazgeçerek ülke çiftçisinin yüzünü güldürecek ve kendi insanımızın gıda güvencesini artıracak politikalar dönülmelidir. Çiftçinin alın terinin karşılığı ödenmelidir. Çiftçi serbest piyasanın acımasız şartlarına mahkûm edilmemelidir ve ezdirilmemelidir. Türk çiftçisi gümrük vergileri sıfırlanarak girdileri daha ucuza olan yabancı ülkelerin çiftçilerine karşı haksız rekabet durumuna sokulmamalıdır. İthalatçı firmaların ve kartel şirketlerinin kazanç sağlamaları için bu ülke çiftçisi ve tüketicisi kurban edilmemelidir.